Spartachiada de vară a tineretului

Întrecerile etapei a II-a în Capitală

De cîteva zile se desfăşoară etapa a II-a a Spartachiadei de vară. În Capitală, cluburile sportive au acordat — în general — atenţie pregătirilor pentru etapa în curs de desfăşurare.

ENTUZIASM LA „VOINŢA"...

Am poposit zilele trecute la frumoasa bază sportivă de pe malul lacului Floreasca. Pe cele 6 terenuri de volei, pe terenurile de fotbal, handbal şi baschet întrecerile erau în toi. Sute de sportivi şi sportive porniseră disputa pentru calificarea în etapa următoare a competiţiei. La fotbal, sînt în competiţie 18 echipe. Am consemnat cîteva din primele rezultate înregistrate: Radioprogres — Meseriaşii cismari 4—1; Arta lemnului—Arta încălţămintei 0—2; Electrobobinajul—Sporul 1—2 (rezultat „surpriză"); UCECOM—Metalica 2—2. Au început întrecerile şi la volei, haltere şi gimnastică. Reprezentanţii miilor de participanţi la prima etapă a Spartachiadei de vară pot fi întîlniţi zi de zi pe stadion. Activiştii clubului au luat măsuri ca sportivii să se poată întrece în condiţiuni bune.

Amintim, în această direcţie, organizarea cu grijă a competiţiilor pe bază de grafice, prezenţa tuturor antrenorilor şi sportivilor fruntaşi în mijlocul concurenţilor etc.

CE SE ÎNTÎMPLĂ LA ALTE CLUBURI?

În general, etapa a II-a se află încă în stadiu de... pregătire. La Progresul, tovarăşa Lavinia Vasilescu, activistă la sectorul tehnic, ne informa că **„nu a văzut vreun plan cu privire la organizarea etapei a II-a a Spartachiadei"** şi ne-a precizat textual, ca urmare a insistenţelor noastre, că **„dacă ar fi existat un astfel de plan ar fi ajuns sigur şi la mine"**. Orice comentarii sînt de prisos!

La Olimpia, tovarăşul Ion Mardare ne-a vorbit despre măsurile iniţiate pentru ca etapa pe grupe de asociaţii să se poată desfăşura în bune condiţiuni. Din păcate, s-a făcut o treabă birocratică. Aceasta rezultă din faptul că organizarea propriu-zisă a fost lăsată numai în sarcina asociaţiilor „gazdă", care trebuiau să prezinte pînă la 18 iunie (!) planuri cu privire la desfăşurarea întrecerilor...

O situaţie mai bună am întîlnit la asociaţia sportivă Floreasca. Tovarăşul prof. Gh. Gheorghiu, secretar cu probleme tehnice, ne-a relatat că inaugurarea etapei a II-a va avea loc la 24 iunie. Prima disciplină sportivă la care se vor întrece reprezentanţii asociaţiilor din raionul 30 Decembrie este ciclismul. Urmează gimnastica, fotbalul, tirul, voleiul etc. Pentru etapa pe grupe de asociaţii sînt prevăzute întreceri doar la un număr redus de sporturi. La celelalte se va organiza direct etapa raională. Este oare firească o astfel de situaţie? Hotărît, nu. Ea reflectă lipsa de preocupare a unor asociaţii sportive, care nu s-au străduit să aibă reprezentanţi la cît mai multe dintre disciplinele cuprinse în programul actualei ediţii a Spartachiadei de vară.

AUREL CRIŞAN-coresp.

COLŢUL TURISTIC

Soare, aer curat... Punct de atracţie pentru amatorii de drumeţie, de cunoaştere a peisajelor încîntătoare şi de neuitat ale patriei noastre. Unul dintre acestea este Complexul turistic „Borşa", surprins pe peliculă de S. Ipcar.

Concursuri, rezultate...

● Comisia de turism şi alpinism a clubului Olimpia din Bucureşti a organizat faza a doua raională a campionatului republican de orientare turistică. Concursul a avut loc la Buşteni pe traseul Căminul Alpin — Gura Dihamului — Clăbucetul Baiului — Poiana Izvoarelor—Valea Morarului. În concursul de zi, băieţii au avut de parcurs un traseu în lungime de 9 700 m, cu o diferenţă de nivel de 640 m, iar fetele — un traseu de 7 700 m, cu aceeaşi diferenţă de nivel. Traseul concursului de noapte a măsurat 6 900 m, cu o diferenţă de nivel de 430 m. Din cele 17 echipe (trei de fete şi 14 de băieţi), care s-au calificat pentru faza finală, cel mai bun rezultat l-a obţinut echipa asociaţiei sportive Ministerul Metalurgiei, compusă din Titus Gurău şi Radu Gurău.

● Astăzi şi mîine sînt prevăzute, în calendarul competiţional, alte concursuri de orientare turistică. Astfel, la Predeal, comisiile de turism şi alpinism ale cluburilor Constructorul şi Voinţa din Bucureşti organizează faza a doua a campionatului republican de orientare turistică. Concursurile sînt de gradul doi, cu trasee de zi şi noapte. De asemenea, la Buşteni, comisiile de turism şi alpinism ale cluburilor Flacăra şi Construcţia organizează un concurs de gradul I, cu trasee de zi şi noapte, în cadrul campionatului republican.

PROFILURI

De 17 ani, în slujba gimnasticii...

Zina Belu, profesoară de educaţie fizică la „liceul sportiv" din Cluj, deţine o... performanţă remarcabilă în rîndul cadrelor didactice: din 1948, anul debutului ei în învăţămînt, ea a fost permanent evidenţiată (şi deseori premiată) pentru modul exemplar cum s-a ocupat de educarea tinerei generaţii. La Blaj, în primii ani de activitate, apoi la Tg. Mureş şi, în prezent, în oraşul de pe Someş, Zina Belu s-a impus prin priceperea şi puterea ei de muncă.

Specialitatea profesoarei Belu— gimnastica. În direcţia dezvoltării acestei ramuri sportive — nu numai în şcoală ci şi în celelalte asociaţii sportive, din fabrici şi uzine, de pe ogoare — ea n-a precupeţit nici un efort. Neobosită, ea a căutat mijloace şi metode de atragere a tineretului în acest sport complet, a sprijinit consiliile asociaţiilor sportive în înfiinţarea unor secţii puternice. Cu sprijinul organelor UCFS a întreprins acţiuni de popularizare a gimnasticii în regiunea Cluj, sub forma unor ansambluri sau echipe de „artistică". A fost deci nu numai profesoară, ci şi instructoare şi organizatoare sportivă.

La Cluj, mai întîi în cadrul Şcolii sportive de elevi, apoi, o dată cu înfiinţarea şcolii medii cu program special de educaţie fizică în cadrul acesteia, Zina Belu a muncit mult şi pe linia performanţei. Singură la început, iar de cîţiva ani în colaborare cu o colegă la fel de inimoasă, proaspătă absolventă a I.C.F., Anica Bindea, ea şi-a concentrat eforturile pentru a forma în şcoală un puternic nucleu de gimnastică sportivă de performanţă.

Că a reuşit, o dovedesc rezultatele: una din elevele sale, tînăra Rozalia Baizat, *a fost ani de zile campioană şcolară şi de junioare. Azi ea face parte din lotul republican.* Maria Măcicăşan, Stela Ilieş şi Florica Şinca *lucrează cu bune rezultate la categoria I senioare, iar* Clara Toth *la categoria I junioare.*

— Ce vă propuneţi pentru viitor?

Profesoara Zina Belu ne-a răspuns fără ezitare:

— Să aduc pînă în 1968, încă 2—3 gimnaste la categoria maestre. Clujul a fost un centru cu o puternică tradiţie în acest sport şi dorinţa mea este de a o reactualiza. Mă bucur de sprijinul şcolii, al secţiunii de învăţămînt, al organelor UCFS. Altfel spus, condiţii există.

Aşadar — un obiectiv concret. 1968 înseamnă J.O. din Mexic şi, firesc, cînd a menţionat acest an, prof. Belu a avut în vedere viitoarea mare confruntare olimpică...

ATITUDINI

Dacă ar exista puţin spirit gospodăresc...

Anul trecut, la campionatele de nataţie ale regiunii Oltenia, trei sportivi din oraşul Caracal s-au clasat pe primul loc. O performanţă frumoasă, care merita să fie consemnată, poate, mai mult decît într-un clasament sec. Iată de ce m-am gîndit la un microreportaj cu „eroii" întrecerilor, cu cei trei campioni. Dar, surprinzător, proaspeţii campioni nu mi-au răspuns la nici una din întrebările puse. (Cum aţi reuşit să realizaţi această performanţă? Cum v-aţi pregătit pentru obţinerea ei? Care sînt, în general, condiţiile de practicare a nataţiei la Caracal?) *Abia într-un tîrziu, după multe ezitări, unul dintre ei a... spart gheaţa:*

— Nu vă supăraţi. N-am vrea să ne înţelegeţi greşit. V-am ruga însă să găsiţi dv. personal răspunsul la aceste întrebări...

Nu ştiu cum s-a făcut, dar, la timpul respectiv, n-am putut face o... haltă în oraşul Caracal. M-am deplasat acum, în preajma apropiatului sezon competiţional de nataţie în aer liber. Şi iată, în sinteză, ce am găsit.

La Caracal a existat, cu ani în urmă, un puternic centru de nataţie, de iniţiere şi pregătire pe lîngă ştrandul din parcul Poporului. Ştrandul beneficia de un bazin cu dimensiuni de 40x17 m, cu plajă şi accesoriile respective. Aici, în fiecare vară, sute de copii din oraş, preşcolari şi şcolari au învăţat „abc"-ul unuia dintre cele mai complete şi mai utile dintre sporturi. Şi tot aici, iniţiaţii de ieri au devenit sportivii pasionaţi de azi. Printre ei, de bună seamă, şi cei trei tineri campioni ai regiunii Oltenia, de care am amintit la început.

La un moment dat însă, „viaţa" centrului de nataţie din Caracal s-a stins. Motivul? Nu se ştie exact. Nici organele UCFS şi nici cele din cadrul Sfatului popular orăşenesc nu mi-au putut da lămuririle necesare. De atunci nataţia caracaleană a supravieţuit pe lîngă staţiunea experimentală hidrologică, aflată în acelaşi parc, în spatele stadionului. Există acolo, de mai mulţi ani, un lac artificial alimentat cu apă din izvoarele ce împînzesc împrejurimile. Pe cîte am aflat, din explicaţiile organelor sportive, acolo se va muta ştrandul oraşului. Dar, această perspectivă este de durată. Deocamdată, viitorul ştrand se află în stadiu de... şantier. Lucrarea poate să întîrzie o lună, două, chiar şi mai mult.

Am sugera organelor de resort din localitate ca, pînă atunci, să încerce să readucă la viaţă vechiul ştrand. Cu puţine reamenajări — în principal, lucrări de tencuială interioară — acest lucru este posibil. Bineînţeles, dacă ar exista puţin spirit gospodăresc... Cei în drept, totdeauna săritori ori de cîte ori a fost vorba de iniţiative frumoase, care să facă fala oraşului lor, au cuvîntul!

TIBERIU STAMA

Un nou teren de handbal

Zilele trecute, în oraşul Victoria a fost dat în folosinţă un nou teren de handbal realizat prin munca patriotică a membrilor UCFS din asociaţiile sportive Chimia, Constructorul, Progresul, Victoria şi Negoiul. Inaugurarea terenului s-a făcut o dată cu începerea finalelor campionatului republican de handbal în 7, la care au participat şi echipele Dinamo Bucureşti, Steaua şi Dinamo Braşov.

B. STOICIU-coresp.

Baschetul timişorean trebuie să-şi păstreze frumoasa lui tradiţie!

In Timişoara, baschetul se bucură de o veche şi frumoasă tradiţie. In decursul anilor, echipele de seniori şi juniori s-au numărat mai întotdeauna printre fruntaşele campionatelor ţării. Nu mai departe decît în primăvara acestui an, Ştiinţa Timişoara a ocupat locul al treilea în campionatul republican masculin şi a fost aplaudată pentru remarcabila comportare avută, îndeosebi, în cursul turneului final disputat în Capitală. In plus, din Timişoara s-au ridicat o serie de jucători de valoare care au ajuns pînă în echipa reprezentativă a ţării. Ne referim la *Ecaterina Cherciov, Hilde Weisenburger, Lavinia Vasiliu, Aurel Popovici, Virgil Rădulescu,* fraţii *Puşcaşu, Liviu Popa, Wilwert* şi numeroşi alţi jucători care au învăţat „a.b.c.-ul" baschetului pe terenurile din oraşul de pe malul Begăi. Ne amintim cum, cu ani în urmă, terenurile Spartac (amenajat şi cu instalaţie pentru „nocturnă"), Metalul SMTCF, I.M.F. precum şi cele aflate în apropiere toate curţile şcolilor medii erau solicitate intens de sutele de tineri baschetbalişti veniţi, fie să se antreneze, fie să participe la competiţiile organizate pentru diferite categorii de jucători. Profesorii de educaţie fizică, antrenorii şi instructorii voluntari se ocupau cu multă dragoste de depistarea şi creşterea elementelor talentate, din rîndul cărora s-au ridicat cei amintiţi în rîndurile de mai sus. Asa se face că ani de-a rîndul Timişoara a fost unul din centrele de seamă ale baschetului românesc şi că în momentul de faţă Ştiinţa ocupă un loc de cinste în campionatul masculin.

Ce va fi însă de acum înainte? Intrebarea ne-am pus-o în urma constatării că baschetul „trăieşte" în Timişoara datorită intensei activităţi care a pulsat pînă acum cîţiva ani. Pentru că, trebuie să precizăm, în momentul de faţă activitatea baschetbalistică din Timişoara este doar o palidă imagine a ceea ce a fost. Şi, să explicăm. Din numeroasele terenuri, doar cîteva mai sînt folosite şi acestea sporadic. Activitatea competiţională se reduce la participarea echipelor Ştiinţa la campionatele republicane (băieţii în seria I, fetele în seria a II-a) şi a încă şase echipe la campionatul regional a cărui organizare constituie, de altfel, o frumoasă realizare a comisiei regionale de specialitate. *Pentru juniori şi elevi nu se organizează* însă o activitate corespunzătoare, mai precis întrecerile lor au loc din cînd în cînd şi nu angrenează o masă de tineri baschetbalişti într-o serie de competiţii care, implicit, le-ar impune şi mai multe ore de antrenament. Cît priveşte profesorii de educaţie fizică (ne referim îndeosebi la cei cu specializarea baschet), odinioară „motorul" activităţii baschetbalistice timişorene, ei nu se mai preocupă de răspîndirea acestui frumos joc sportiv în rîndurile elevilor. Iar despre comisia orăşenească se poate spune că există doar pe hîrtie. Doar comisia regională ce se mai interesează de bunul mers al activităţii, organizează competiţii.

In această situaţie, viitorul baschetului din oraşul Timişoara nu apare prea strălucit. Este suficient să facem media vîrstei echipei de băieţi Ştiinţa pentru a vedea că din formaţie fac parte elemente care au evoluat chiar şi acum 10—12 ani *(Viorel Puşcaşu, Horia Cîrlan).* Discutînd cu prof. *C. Lache,* antrenorul echipei, am aflat că reintroducerea acestor jucători (care părăsiseră de cîţiva ani activitatea competiţională) a fost cauzată de lipsa unor baschetbalişti tineri de valoare care să completeze lotul Ştiinţei şi că nici pentru campionatul 1965—1966 nu întrevede posibilitatea promovării unor jucători care să împrospăteze formaţia.

Este bine aşa? Desigur că nu şi de aceea trebuie făcut tot posibilul pentru ca baschetul timişorean să-şi păstreze frumoasa sa tradiţie, să urce încă o treaptă în ierarhia echipelor româneşti. Pentru aceasta, este necesară însă unirea tuturor forţelor capabile să contribuie la redresarea acestei situaţii, dornice să muncească cu entuziasm pentru ca baschetul să aibă o bază de masă sănătoasă, să aibă asigurat un „schimb" de valoare cît mai ridicat.

Ca măsuri concrete, propunem: AMENAJAREA CÎT MAI MULTOR TERENURI, ÎN SPECIAL ÎN CURŢILE ŞCOLILOR; ORGANIZAREA UNOR CENTRE DE INIŢIERE PENTRU COPII; ORGANIZAREA ÎN TOT CURSUL ANULUI ŞCOLAR A UNOR CAMPIONATE ALE ELEVILOR (inter-clase, inter-şcoli) şi ALE STUDENŢILOR (inter-ani, inter-facultăţi); ORGANIZAREA CAMPIONATULUI ORĂŞENESC. UN ACCENT DEOSEBIT TREBUIE PUS PE DEPISTAREA ŞI PREGĂTIREA ELEMENTELOR DOTATE CU TALIE ÎNALTĂ.

Toate acestea pot fi realizate, dar numai printr-o muncă intensă dusă de profesorii de educaţie fizică, antrenorii şi activiştii voluntari în domeniul baschetului. Aceştia au datoria de onoare de a relua cu entuziasm o muncă începută cu ani în urmă şi care a dus baschetul timişorean la valoarea actuală.

D. STĂNCULESCU